

Únor 2017

Pokrok je schopnost člověka komplikovat jednoduché.

Thor Heyerdahl

Sen o Snu

Někdy mívám takový sen, že jsem v neděli odpoledne ve škole a společně s kolegy zkusíme divadlo. Je přepracovaná, říkáte si. Mají toho prostě ve škole moc, usmějete se s pochopením, protože všichni toho přece máme moc a někdy nám z toho přeskočí. Ne, to má z bruslení, praštila se o led! Jenže já přijdu v pondělí ráno do

školy, na okně leží zapomenutý scénář, lavičky na chodbě jsou různě přeházené, na zemi se povaluje jakýsi plášť a ve dřezu ve sborovně je

asi deset hrnků od kávy. Jako v tom snu. A za pár týdnů znovu! Představte si toto: páni Hadrava a Nowak jsou soky v lásce a chtějí se bít, třídní učitelka sedmáků hraje díru ve zdi, amazonka z první třídy má před svatbou s třídním od čtvrtáků, paní učitelka Hrubá jemně tančí s elfy, němčinářka se popere s tetou ze školky a paní vychovatelka ze školní družiny má poměr s o...m. Ze druhé třídy! Že byste to chtěli vidět?

Už to bude rok, možná pět let, takže je na čase se podělit! Milí snílci a snivci, přijďte se zasnít

s námi. Zveme vás do Malého divadla, kde se uskuteční v neděli 23. dubna a v pondělí 24. dubna vždy od 18.00 společné snění – členové kolegia a přátelé waldorfské školy vám zahrají Sen noci svatojánské (ten od Shakespeara).

Za všechny ty, kterým se tom snad jen zdá, i když se jim o tom v životě nesnilo...

Radka Konířová

Třetáci zahájili tradici setkávání se seniory

19. prosince 2016 se třetí třída vydala do Centra sociálních služeb Emausy na Dobré Vodě. V předvánoční době tak chtěli svým divadelním vystoupením potěšit nejen seniory, kteří zde bydlí, ale i pracovníky Centra. Představení *Ze zrna chléb* se setkalo s milým ohlasem, diváci ocenili nejen herecký výkon dětí a umění hry na flétnu, ale i jejich kostýmy a vlastnoručně vyrobené

kulisy. „Bylo to velmi pěkné setkání. Naše seniory návštěva dětí potěšila a z představení byli nadšeni!“, uvedl ředitel Centra sociálních služeb Emausy Patrik Coufal a dodává: „Měl jsem dojem, že i děti si setkání u nás užily, a tak doufám, že byla zahájena

tradice společného setkávání.“ Senioři spolu s pracovníky Centra připravili pro děti i učitele krásné vlastnoručně vyrobené dárky včetně velké pletené žížaly, která se stala ozdobou 3. třídy a zároveň vzpomínkou na povedený den.

Pavla Koubová

Předvánoční měsíční slavnost

Poslední školní den před vánočními prázdninami pro mě byl slavnostní. Měla jsem možnost poprvé zažít měsíční slavnost. A byl to zážitek opravdu nevšední.

Bylo příjemné pozorovat, jak celá škola funguje jako jeden organismus. Děti se naprosto klidně a automaticky sešly a pozorně sledovaly, co si připravili jejich spolužáci.

Foto 5x: Bohumír Nowak

Nejprve prvňáčci paní učitelky Pavly předvedli krásné a soustředěné eurytmické vystoupení. Prvňáčci paní učitelky Radky zase sebejistě ukázali samohlásky a co už umí z matematiky.

Potom jsem se na chvíli stala malou školačkou a spolu s ostatními si snila o tom, že i já budu také jednou umět hrát na flétnu a sebejistě zacházet s velkou holí, jak ukázali čtvrtáci

nebo zpívat krásné anglické písničky jako sedmáci. Jako dospělá jsem zase obdivovala harmonickou souhru mezi žáky a jejich třídním učitelem.

Celou slavností nás provedl pan učitel Vodička s lehkostí sobě vlastní a předvánoční atmosféra vyvrcholila zpěvem pedagogického sboru.

Ze slavnosti jsem odcházela s radostnou náladou z toho, že i naše rodina může být buňkou tohoto vzácného organismu a s očekáváním, jaké jeho další krásné podoby zase budeme moci spoluutvářet.

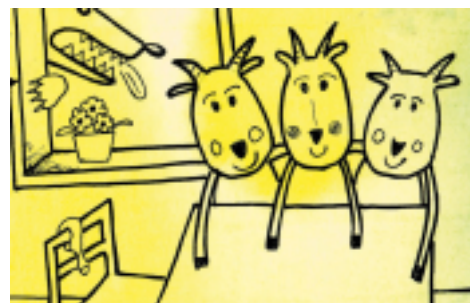
Kateřina Kroniková

Benefiční divadelní představení KOZÍ POHÁDKA

V neděli 22. 1. se v Rudolfově v místním Hornickém muzeu uskutečnilo divadelní představení *Kozí pohádka*. Svým umem nás potěšily protagonistky amatérského divadelního spolku ŽAS Homole, jehož členkou a výbornou mámou kozou (tedy ve zmiňované pohádce ☺) je také Michaela Suchanová (podobnost se jménem pana učitele Ondřeje Suchana není čistě náhodná), která se také významně podílela na organizaci celé akce, za což jí patří veliké díky. Poděkování patří také vám všem, kteří

jste přišli strávit hezké odpoledne s divadelní náplní a přispěli tak ke zdaru celé akce po kulturní i benefiční stránce. Výtěžek z dobrovolného vstupného, který činil přes 6 000 Kč, poputuje na nadační fond Waldík pro projekt „Děti až na půdu“.

Doufám, že se brzy sejdeme na nějaké další benefiční akci. Pokud byste měli nápad, co by se dalo dále podniknout, či chtěli nějakým svým uměním podobnou akci podpořit, neváhejte mě kontaktovat na emailu: eva.binova@post.cz.

Myslím, že je hezké, když se podaří skloubit příjemné s užitečným. Tedy pobavit sebe i ostatní a ještě při tom vydělat peníze na dobrou a potřebnou věc, tak jak tomu bylo na *Kozí pohádce*.

Eva Bínová

Eurytmie – proč a nač a jak

Poslední školní den před vánočními prázdninami se uskutečnilo eurytmické vystoupení. Žáci první, třetí, čtvrté, páté a šesté třídy si vzájemně ukázali, jaká témata právě v hodinách eurytmie prožívají, tvoří a „pohybují“.

Snad každý, kdo se nějakým způsobem eurytmií zabývá, je často okolím postaven před otázkou, co to vlastně ta eurytmie je. Samozřejmě, že pro čtenáře

Zvonku to nebude velká novinka, ale eurytmie je umění. Je to umění stejně jako malířství, sochařství, hra na hudební nástroj, ...

Když se rozhodnu naučit se hrát na housle, tak se nejdříve učím, jak je mám vůbec správně držet. Jak pevně nebo jemně mám držet smyčec, jak silně musím stlačit struny. Také se učím hudební teorii. Noty, pomlky, stupnice, intervaly, co znamená $\frac{3}{4}$ takt, taktová čára, různé značky v notovém zápisu a mnoho dalších. A pak, takto dobře vyzbrojen, zkusím zahrát první tóny zvolené melodie. A? Jestliže nejsem virtuóz, nebude to znít asi moc příjemně. A právě tady začíná ta nejdelší a nekonečná část každého umění – cvičit, cvičit, cvičit!!! Housle ovládat tak, aby hrály právě to, co je v „notách“ a nebo právě to, co já chci.

Bruslíme!!!

V eurytmii je to velice podobné. Také zde se učíme ovládat svůj nástroj, abychom mohli tóny, intervaly, atd. přenést do viditelné podoby. Zde je však nástrojem naše vlastní tělo. A ja-

ká je spojitost mezi těmito uměními? V eurytmii znázorňujeme viditelně to, co houslista vytvořil slyšitelným. Tento princip platí i ve vztahu mezi řečí a eurytmií, přičemž eurytmista viditelně znázorňuje místo tónů souhlásky, samohlásky, slovní druhy, slovní rytmy a mnoho dalších zákonitostí.

Eurytmie je tedy viditelná řeč a viditelný zpěv (hudba). Skrze eurytmii ztvárňujeme hudbu a řeč do viditelné podoby a jako nástroj nám slouží naše tělo. Toto ztvárnění se děje v podobě gest rukou (z velké části), ale také v prostorových formách. Na tomto místě je důležité si připomenout, že eurytmie má různá odvětví. Eurytmie je umělecká, léčebná, sociální a pedagogická a každé odvětví má samozřejmě svá specifika.

Další častou otázkou je, proč máme na eurytmii takový zvláštní „úbor“? To proto, že i když je nástrojem naše tělo, není na něj kladen takový, dalo by se říct, estetický důraz. Eurytmista nedává v upnutém oblečku na odív své „vyrýsované“ tělo. Stejně jako houslista nechodí po jevišti a jen neukazuje housle.

Díky aktivitě paní učitelky Chromé si v lednu žáci 1. až 4. třídy vyzkoušeli základy bruslení nebo rozvíjeli své dovednosti pod vedením zkušených trenérů ve sportovní hale na Máji. Pro všechny to byl velký zážitek, mnoho se naučili, sebrali odvahu, posílili rovnováhu a společně si pomáhali. Za rok zase!

Radka Konířová

Nejde o naše tělo, ale o pohyb, který jím v prostoru vytváříme. Postupem času se k šatům přidá ještě takzvaný závoj, který pro diváka viditelnost pohybu samozřejmě ještě více umocní. A i když v šatech vypadáme všichni stejně, individualita pohybu každého z nás se v nich neschová.

Ale teď od nudné teorie zpět k vystoupení. Byla k vidění pohádka o kouzelném stolečku, vyprávění o stvoření světa, vyprávění ze severské mytologie, přesuny na formě pentagramu, různá koordináční, prostorově-ori-

entační a rytmická cvičení, tzv. forma kašny a hůlková cvičení. Velký dík za hudební doprovod patří Pavle Křížové, Karle Hesové a Aleně Pekařové.

Proč vůbec vystoupení bylo? Protože nedílnou součástí každého umění jsou jeho diváci! Bez nich by snad žádné umění nebylo tím, čím právě je.

Lenka Lieblová

Naše mobilní doba

Mobilní telefon má dnes asi každý. Podle statistik už v roce 2008 v Čechách na 100 obyvatel připadlo 130 mobilních čísel. Zajímavé je, že 70% Čechů si prý nepamatuje více než 5 uložených čísel, přičemž průměrně jich máme uložených 150. Přemýšlel jsem a dal jsem dohromady dvě telefonní čísla – mojí maminky a mojí ženy... Situace, kdy by člověk svůj mobil odložil a dál by musel fungovat v běžném denním režimu bez něj, je pro mnohé z nás nemyšlitelná.

Přesto jsou lidé, kteří právě o něco takového usilují. Potkal jsem rodinu, která mobilní telefony ze svého života vyřadila. Jejich důvodům jsem rozuměl – cítili se příliš závislí a vadilo jim, že ztratili schopnost na čemkoli se se svým okolím domluvit. Sám to zažívám téměř denně: „Jak to tedy uděláme? Víš co, ještě si zavoláme a domluvíme se pak...“ Z rozhovoru s nimi vyplynulo, že zbavit se mobilů nebylo neřešitelné, ale vyžadovalo to značné změny v organizaci jejich života. Momentálně jsou na cestě k životu bez internetu – tam to prý drhne víc.

Je to zajímavé. Přístroje a technologie, které jsou pro běžné lidi dostupné sotva půl století a masově se rozšířily až v posledních dvou desetiletích, se do našeho života za tak krátkou dobu infiltrovaly natolik, že i když se jich vědomě chceme zbavit, je to pro nás

velmi těžké. Technologické vynálezy nám samozřejmě mají usnadnit život, proto také vznikají. Podle mě ale pro moderní technologie také platí známé rčení o dobrém sluhovi, ale zlém pánu. Přístroje by nám měly sloužit, stejně jako nám i v 21. století stále dobře slouží oheň. Nesmí se ale vymknout kontrole – to se pak stane zlým pánem. Ne nadarmo se říká: „Nehraj si s ohněm!“ Těším se (a zároveň doufám, že se toho dožiji), až lidstvo vyspěje natolik, že zlidoví taková rčení, jako například: „Nehraj si s moderními technologiemi!“, „Moderní technologie jsou dobrým sluhou, ale zlým pánem.“, nebo snad i osvícené „Moderní technologie nepatří do ruky dětem.“

Rozhodně nejsem odpůrcem pokroku, jak by se to mnohým mohlo jevit. Nechci znít jako pokrytec, který káže vodu a pije víno. Sám každodenně využívám mnoho technologických možností – autem počínaje, mobilem, počítačem a internetem

konče – a také si dost dobře svůj život bez nich nedovedu představit. Zároveň se ale občas cítím v tomto světě prošpikovaném moderními technologiemi, které nám mají usnadnit život, polapen. Každý z vás to jistě mnohokrát zažil – moment, kdy potřebujete prostě jen vyjít na čerstvý vzduch, dýchat, dívat se na hvězdy a čistit si hlavu; moment, kdy jsou nám veškeré technologie spíše na obtíž.

Také přiznávám, že jsem trochu staromilec a mám rád věci, které něco „zažily“, které nemusím po dvou letech vyhodit, protože přestaly fungovat. Rád si kupuji věci „na celý život“, i když moc dobře vím, že takové se dnes už nevyrábí. To je naše doba. Takovou jsme si ji vybrali. Takovou si ji tvoříme. Stále se ale nemůžu zbavit otázky, zda ji takovou opravdu chceme.

A jestli ne, tak co nám brání v tom, abychom si ji začali tvořit k obrazu svému – k obrazu lidství.

Ondra Suchan

Pokrok?

Prosinec 2015. Jedna šumavská chalupa, dvě rodiny kamarádů, co se vidí jednou za rok a vidí se rádi. Dvě mámy, dva tátové a pět dětí. Nejmladšímu je rok a půl, takže vše sleduje ještě z povzdálí. Celý den dovádění ve sněhu, stavění sněhuláků, večer vyprávění u krbu, děti si hrají, staví bunkr z polštářů...

Prosinec 2016. Stejná šumavská chalupa, stejné dvě rodiny kamarádů, nejmladšímu je dva a půl. Tentokrát ale nesleduje z povzdálí, nesleduje totiž vůbec. Tedy vůbec nic kromě displeje tatínkova mobilu. Neumí sice chodit na nočník, neumí smrkat, neumí si obléct trič-

ko, ale tlačítka umí mačkat s neuvěřitelnou rychlostí. Občas mu tatínek mobil sebere, když něco potřebuje najít na internetu. To se pak mrňous začne točit jako v transu do kolečka nebo rozmrzele bloumá po místnosti a nepřestane, dokud nemá svojí „hračku“.

Stmívá se, jdeme na večerní procházku lesem, sejdeme z cesty. „Hurááá,“ křičí děti, „dobrodružství, ztratili jsme se!“ Jenže... maminka tasí mobil a gps nám bezpečně ukáže cestu domů.

Je večer, dvě děti si hrají u krbu a doufají, že jejich kamarádi se přidají. Ti ale letos už o stavění bunkrů a obyčejné hraní zájem nemají. Mohou totiž v mobilu řídit

metro, stavět místo bunkrů z polštářů mrakodrapy nebo skákat padákem. Ve vedlejším pokoji zatím nejmladší usíná s tabletem v ručičkách.

Prosinec 2017?

Eva Křiklavová

Smutný pohled na smutné děti

„Přiďte si k nám pohlédnout?“ Zeptal se Mirek svého kamaráda Dana. „Jo, jo, jasný...“, odpověděl Dan a při tom tůkal neustále cosi do svého mobilu.

„Jsem tady!“ přirtil se Dan opět s mobilem v ruce. „Pojď dál.“ pobízel ho Mirek, moc se těšil, co všechno dnes spolu s Danem zažijí. „Mám výbornou knihu, je zde mnoho pokusů.“ Mirek byl na tuto knihu velmi pyšný, mnoho pokusů se mu již podařilo udělat a dozvěděl se nové věci. Měl rád přírodu a zvířata, rád četl knihy. „Dane, uděláme tenhle pokus, tady jsou na to věci... Dane! Dane! ...“ „Jo, jo, moment...“ Dan ještě od příchodu nepustil svůj mobil z ruky. Vlastně ho z ruky nepouští nikdy.

Mirek byl velmi zklamaný. Po půl hodině návštěvy se nic nezměnilo. Dan nedokázal vnímat Mirka ani prostředí, ve kterém zrovna byl.

„Dane co vlastně rád děláš?“ zeptal se Mirek. Po nějaké chvíli Dan zvedl hlavu. Nevěděl, co má Mirkovi odpovědět. „No, já rád hraju hry na počítači a na mém mobilu mám rád všechno. Nejraději chytám Pokémony... To mě moc baví, vlastně nedělám nic jiného.“ „A co tě chytání pokémonů naučí?“ zeptal se Mirek.

„No... všechno mě to učí. Můj táta mi říká, že počítač a mobil mne naučí všechno na světě. Bez toho bych nemohl vůbec existovat.“ odpověděl hrdě Dan.

Mirek podal Danovi papír a zeptal se ho: „Umíš složit loďku z kousků papíru?“ „No jasně, najdu si návod na mobilu... Počkej.“ Než našel Dan návod na svém mobilu, Mirek mu podal složenou loďku. „To mne naučil můj táta, on

mne naučí hodně věcí... Je tu pro mne kdykoliv chci a přitom učení si spolu ještě povídáme. Když se mi něco povede, pohladí mne po tváři a řekne, že je na mne moc pyšný! A já mám velikou chuť se ty věci učit dál. Když se mi něco nepovede, dodá mi znova odvalu a já se nevzdávám!“

Mirek vyprávěl Danovi ještě mnoho věcí, které s tátou dělají. Kam všude chodí a jaké dobrodružství Mirek zažívá se

svými „nemobilními“ kamarády.

Dan koukal na Mirka nevěřícně a tak trochu i smutně. Mirek pochopil, že s Danem si dnes už asi nepohraje. Asi už nikdy...

Je to opravdu smutný pohled. Děti sedí vedle sebe na lavičce, nepovídají si, jsou potichu. No tak to je fajn, řekl by si možná leckterý dospělý.

Není... Je to smutný pohled na sklopené hlavy, které se i několik hodin dívají do svých mobilů. Nepotřebují komunikovat a vlastně ani dobrého kamaráda. A stačí ten, který má rád stejnou počítačovou hru nebo stejný typ mobilu.

Neví nic o svých spolužácích. Poznají je jen podle vidění. Neumějí spolu mluvit. Hrájí si ještě ve dvanácti letech? No tak to ani náhodou. Mají bohužel dospělácké starosti. :(Když se zadíváte do jejich očí, jsou smutné. Není tam jiskra. Dětská jiskra z nových zážitků, poznání a bezstarostnosti.

To je realita, se kterou se můžeme setkat dnes a denně na všech školách.

Někteří rodiče se uklidňují, že pár hodin na mobilu či na počítači nemůže dětem uškodit. Čas běží a jejich mozek se velmi rychle vyvíjí. Kdybychom jednou spočítali všechny ty hodiny dohromady, dalo by nám to možná několik let, kdy dítě ubilo svou fantazii a zhaslo jiskru svého dětství. A to jen kvůli „pár hodinám“.

Mizí reálné zážitky a bohužel i reálná přátelství, což v dospělosti vyústí v samotu.

„Je to jediný způsob, jak je zabavit například v čekárně u lékaře.“ „Když potřebuji pracovat, mám na to klid.“ tvrdí rodiče. Máme klid, kdykoliv potřebujeme!!!

V podstatě to znamená – mám klid, abych nemusel vychovávat. Je to totiž tááák náročné. Do výchovy dítěte patří i to, že mu ukazují, jak se má chovat právě v takové čekárně, jak může být trpělivý i bez mobilního telefonu.

Nebojme se vychovávat. Proto přeci naše děti máme. Nechceme žádné „robůtky“. Těch už je, myslím, kolem nás dost. Pojďme jim ukázat cestu bez médií, udělejme z našich dětí někoho výjimečného. Určitě to jednou ocení ony i jejich okolí.

Vraťme jim zpět jiskru v očích, krásné dětství plné her s kamarády. Zážitky, dobrodružství. Nechme pohodlnost stranou a občas, když se nám nic nechce, tak i přes to je neposaďme k mobilům či počítačům.

NEHCEME SMUTNÝ POHLED NA SMUTNÉ DĚTI!!!

Vladka Ševčíková

Dohoda o „smartfounech“ ve druhé třídě

Ve druhé třídě jsme se věnovali tématu „smartfounů“ na třech třídních schůzkách. Postupně jsme poznávali témata a širší souvislosti spojené s multimediálními zařízeními.

Od pana učitele jsme dostali vzor dohody z jedné německé školy (její vzor máme nyní přeložen do češtiny a rádi jej poskytneme). Na tomto vzoru bylo zajímavé, že dohoda, kterou rodiče ve škole udělali, se netýkala jen chytrých telefonů, ale také tabletů, mp3 přehrávačů, televizorů, herních konzolí či videa. V této dohodě se rozlišují čtyři druhy událostí: ve škole, na školních akcích (např. výlety), na „pološkolních ak-

cích“ (např. oslava narozenin se spolužáky ze třídy) a doma. Zajímavé na tom bylo rozšíření úhlu pohledu.

V diskusi jsme se snažili dospět ke konsenzu, tedy dobrovolné dohodě všech zúčastněných. Nešlo o to, ustanovit dohodu hlasující většinou, ale o dobrovolně přijatá pravidla, která vnímáme jako prospěšná. Dohoda má být souborem zásad, které jako rodiče chceme přijmout nad rámec pravidel školního řádu.

V naší skupině jsme měli zastánce, odpůrce i lidi, kterým jakákoli dohoda navíc připadá zbytečná. K dohodě jsme nedospěli. Svá rozhodnutí děláme na základě informací, které máme. Z tohoto pohledu i tříbení a vyslechnutí názorů druhých považují za hodnotné.

Petr Kubala

Ano, ale v rámci pravidel

Na téma mobilní technologie jsem toho slyšel poslední dobou mnoho. Myslím si, že osobní vzor a přístup je naprosto klíčový pro využívání mobilní technologie pro děti.

Máme dvě děti – jedno na prvním stupni a jedno na druhém. Starší má dotykový telefon (ale

bez dat, s možností připojení se na wifi). Mladší je bez telefonu. Doma máme televizi, já i žena notebook, tablet, mobily. Máme však i pevnou telefonní linku pro volání s babičkou (je absolutně proti používání mobilního telefonu).

Jaká jsme nastavili pravidla?

Děti mohou využít mediální techniku půl hodiny denně. Mladší si může i zahrát hry postřehového charakteru, ovšem žádné násilí. Je běžné, že si i několik dnů za sebou nevzpomene, že by si chtěl zahrát. Starší používá telefon: SMS a aplikace WhatsApp – žádné posílání osobních fotek a negativní kritiky, zároveň máme domluvenou možnost kdykoli nahlédnout do sdílené komunikace. Telefony zůstávají v obývacím pokoji a na noc je vypínáme. Postřeh: děti dají často přednost společným hrám či uměleckých činnostem.

Osobně mám tlačítkový mobil, žena dotykový, ale bez dat, a tak nám to stačí. Chápu, že jsou lidé, kteří používají mobil jako pracovní

nástroj denně. Máme i známé, kteří ho využívají k zábavě (např. GPS nebo jako tréninkového pomocníka...). Někdy žasnu, jaké užitečné informace lze získat z „pouhého“ telefonu.

Závěrem: Myslím si, že jde o nastavení pravidel a hlavně o osobní vzor. Těžko zakazovat, když by děti viděly rodiče „mastiť“ hry nebo by měli neustále telefon v ruce anebo by byla stále puštěná televize.

Role školy: Jsem pro dodržování školního řádu – vypnutý telefon v tašce dítěte. Použití pouze po domluvě s učitelem v naléhavé situaci.

V domácím prostředí podle nastavených pravidel. Důvěra se současnou průběžnou kontrolou.

Neumím si představit tlak, jaký zažívají děti ve škole, kde jsou mobily dovoleny, protože nám co dělat, abych obhájil starý tlačítkový telefon v „dospělé společnosti“.

Ladislav Sokol

WhatsApp Messenger je multiplatformní aplikace umožňující výměnu zpráv a multimediálních souborů mezi vlastníky smartphonů pomocí internetu. Kromě textových zpráv uživatelé WhatsApp Messenger si mohou navzájem zasílat obrázky, videosoubory, audiosoubory a polohu na mapě. Název WhatsApp pochází z výrazu „What's up?“ (angl.) – „Co se děje?“ nebo spíše „Jak to jde?“, „Jak se vede?“, „Jak se máš?“ a ze zkratky App (jako aplikace).

Wikipedia

Počkám...

Používání chytrých telefonů je dnes opravdu živé a citlivé téma...

Syn má tlačítkový telefon, ale většina třídy si píše přes WhatsApp, což je, kdyby někdo nebyl v obraze, aplikace vyžadující přístup k internetu. A ten je zadarmo. Kdežto sms něco stojí. Také proto byl chytrý telefon jeho

práním k ježíšku. Pro mě je však bezpečnost internetu přinejmenším sporná. Po té, co jsem s ním promluvila nejen já, ale i další členové rodiny, každý ze své zkušenosti, toto přání změnil. Dohodli jsme se, že „chytrý“ telefon přijde na střední škole. Řekl, že když ví kdy, že to vydrží.

Je to řešení? Nevím. Obecně ale platí, že oddalování naplnění

slasti je posilou proti možnému upadnutí do závislosti.

Já si jen přeji, aby zdravý tělesně, duševně i sociálně vyrostl, aby měl dost sil. Bude je potřebovat. Jednou se bude rozhodovat sám. Myslím, že my sami často zažíváme, jak jsme, či nejsme vůči masáži médií odolní a kterak si nás média ráda ochočují.

Zdar a sílu pro dny příští...

Z dotazníkové akce ohledně jídelny

Před začátkem adventu proběhla na naší škole dotazníková akce týkající se spokojenosti rodičů se školní jídelnou. S výsledky jste se měli možnost seznámit u informačního stánku na Adventním jarmarku. Nyní vám předkládáme výsledky v grafické podobě.

Nezávislý profesionální analytik pro nás zpracoval nejen dotazník samotný, ale i následný výstup a výsledky v podobě těchto grafů. Nenajdete mezi nimi graf pro otázku č. 1 (V jaké třídě máte děti?). Počet vrácených a vyplněných dotazníků je výmluvnou odpovědí. Z celkového počtu cca 200 strážníků se nám vrátilo ke zpracování 171 dotazníků (z čehož 20 dotazníků je z rodin se dvěma dětmi ve škole), což je výsledek, který našeho analytika překvapil a nás potěšil.

Z výsledků dotazníku vyplývá, že rodiče mají velký zájem o změnu v současném stravování dětí ve škole. Téměř 70% rodičů zajímají jiné možnosti stravování.

Naprostá většina rodičů (92,1%) se děti ptá a zajímá se o to, co vlastně v jídelně jedí. Děti samy se vyjadřují půl na půl kladně i záporně ohledně chuti jídel. Významná většina rodičů (88,7%) by ráda věděla, z jakých surovin se pro děti vaří.

Co se týká pitného režimu, rodiče upřednostňují ochucenou vodu, vysoké procento rodičů by uvítalo pitko s tekoucí vodou.

Z dalších komentářů k jídelně se nejčastěji objevovala kritika přesolených a příliš kořeněných pokrmů („přesolené polévky“). Rodiče se také často vyjadřovali ke špatné kvalitě masa a dalších surovin. Část rodičů by uvítala plnohodnotné bezmasé nesladké varianty jídel („výběr buď maso nebo maso, maso nebo sladké jídlo“). Nezanedbatelné jsou také prosby o více čerstvé zeleniny a ovoce („chybí saláty a přílohová zelenina“), rodiče postrádají suroviny jako pohanka, bulgur, špaldy. Celkem vzato rodiče nejvíce volají

pro lepší kvalitu surovin a jednodušším zpracování. Rádi by také nahradili kupované dezerty za „domácí“ nebo ovoce.

Více než polovina rodičů (53,6%) by se ráda zúčastnila odborné přednášky na téma zdravé výživy.

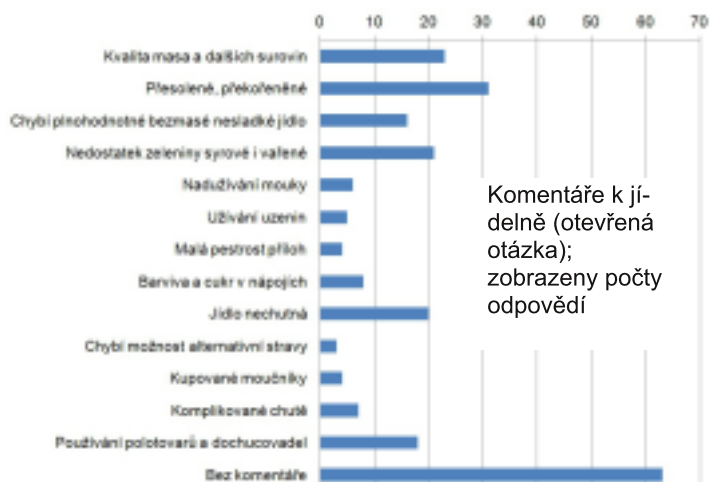
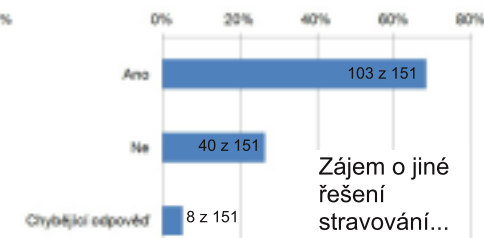
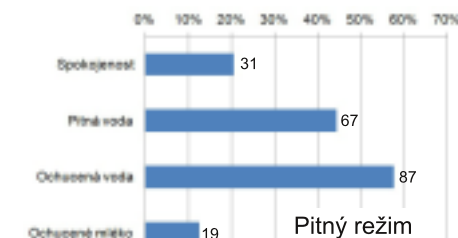
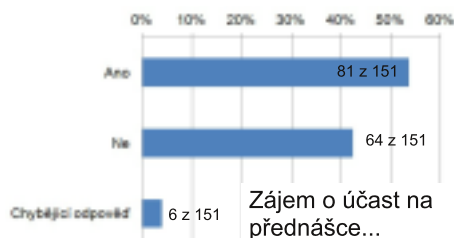
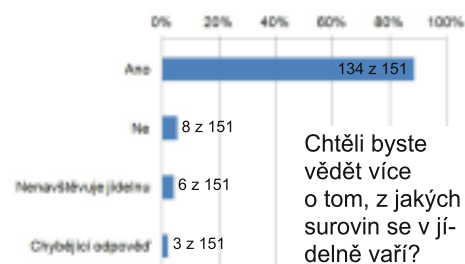
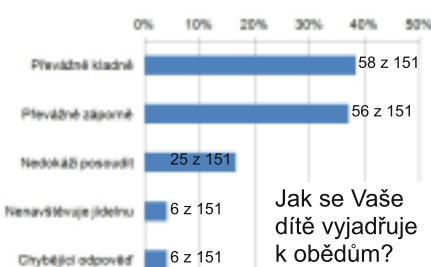
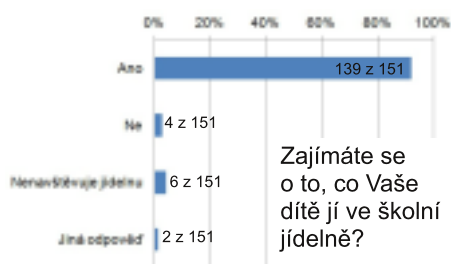
Pro náš pracovní kruh z výsledků dotazníku plyne několik skutečností. Nejdůležitější je zjištění, že naše snažení má opodstatnění. Rodiče mají zájem o řešení stávající situace.

Kroky PK Zdravá výživa dětem se budou tedy ubírat následujícími směry:

- 1) Vyjednávání s vedením ZŠ Máj 1.
- 2) Vyhledávání dalších možností zdravého stravování pro naše děti.
- 3) Organizace odborné přednášky na půdě školy.

O našem dalším konání, úspěších i neúspěších vás budeme průběžně informovat. Děkujeme všem rodičům za spolupráci. Jen tak to má smysl.

PK Zdravá výživa dětem

Představujeme Vám

Dobročinný bazar má za cíl z prodeje darovaných věcí alespoň skromně podporovat státem podfinancovaná sociální zařízení a místní charitativní projekty.

S díky budou přijaty knihy, časopisy, obrázky, orig. CD, DVD, keramika, sklo, porcelán, sběratelské předměty, nevyužitá dary, hry a hračky, sportovní potřeby, galanterní materiál, kvalitní svrchní oblečení atd. Darované věci pak budou v bazaru prodány za mírnou cenu.

DARUJTE A DOBRĚ NAKUPTĚ!
Panská 6, České Budějovice

www.bazaruveze.websnadno.cz

Inzerce

Sháním domácí **seno** pro morčata, za nabídky děkuji. chrudimskat@gmail.com

Daruji **zavařovací sklenice** se šroubovacím víčkem od okurek a od medu. K dispozici 20 ks a skleničky se šroubením od přesnídávek také 20 ks. Markéta 775 999 107.

Koupím **tibetskou kefirovou houbu**. Markéta 775 999 107.

Do školního klubu hledáme uzamykatelnou skříň či malou skříňku k uložení her, časopisů a knih; mulica@waldorfcz

Darujeme elektr. piano YAMAHA portable Grand DGX-220. Nefunkční některé klápy. K nahlédnutí ve škole. Tel: 725 523 104

Zvonek – únor 2017

Redakce: Zdenka Doubavka,
Eva Sokolová

Prepress: Dana Hanzliková Vašková

Kontakt: zvonek@waldorfcz

Internet: <http://www.waldorfcz>

Logo: Bára Šimová

Redakční uzávěrka pro další číslo:
24. 2. 2017.

Redakce si vyhrazuje právo nezařazení, krácení a běžné redakční úpravy příspěvků.

NEPRODEJNÉ

KALENDÁRIUM aneb co, kdy a kde ...

1. 2. Třídní schůzka 2. třídy v 17.30	15. 2. Třídní schůzka 5. třídy v 17.00
3. 2. Pololetní prázdniny	16. a 17. 2. Zápis nanečisto
6. 2. Ředitelské volno	22. 2. Měsíční slavnost (3., 6., 9. tř.)
7. 2. Třídní schůzka 1. třídy (Pavly Křížové) v 17.00	Třídní schůzka 3. třídy v 17.30
Schůzka Kruhu rodičů v 19.00	24. 2. Ples Waldorfské školy v 19.00
8. 2. Třídní schůzka 1. třídy (Radky Konišové) v 17.30	28. 2. Masopust
Informační schůzka před zápisem do 1. třídy (18 až 20.30)	Dny otevřeného vyučování: 9., 14., 15., 21. a 23. 2.
13. 2. Třídní schůzka 8. třídy v 18.00	Každé úterý v 19 h se koná večerní eurytmie pod vedením Lenky Lieblové a klavírního doprovodu Karly Hesové v eurytmickém sále školy
14. 2. Třídní schůzka 6. třídy v 18.00	

Zvoníme u ... Pavly Janečkové

1. Mnoho lidí Tě zná z Tvého působení ve školce v roli pedagoga, případně jako rodiče dětí navštěvujících Waldorfskou školu. Ale pro mnohé „nové“ rodiče jsi „ta usměvavá paní, co peč

placky na adventním jarmarku“ a víc o Tobě nevědí. Můžeš tedy říci něco o sobě, jak se máš, co děláš, když zrovna nepečes placky ☺ ? Když zrovna nepeču placky, tak si dopoledne užívám

s šestnácti dětmi v Montessori školce, poté s mými třemi dětmi a se vším, co k aktivnímu rodinnému životu patří. Bydlíme na vesnici v domku, který jsme si sami postavili, s krásnou velkou zahradou. V létě tu s dětmi pořádám letní tábory. Preferuji soběstačnost, takže o práci není nouze ☺. No a vzhledem k této roční době, kdy se nemohu věnovat práci na zahradě, tak si dělám radost rozmanitými rukodělnými a výtvarnými činnostmi. Před pár dny jsem se pustila do výroby dřevěné lavice z rostlých tvarů. Mám ráda, když je výsledek tvůrčího procesu nejen estetický, ale také prakticky použitelný.

2. Můžeš, jako rodič třech dětí, které navštěvovaly základní waldorfskou školu, říci, co jim to přineslo a jak jim to jde na středních školách? V době, kdy se Waldorfská škola v Českých Budějovicích slavnostně otevírala, nastupovaly mé děti do šesté a třetí třídy. Těžko se dá vyjmut, co dětem konkrétně tato škola přinesla. Působení rodinného prostředí, kolektivu a školy vnímám celistvě a spíše tak, že Waldorfská škola pokračovala v podpoře některých kvalit, ve kterých děti od dětství vyrůstají. Především to je samostatnost, opravdovost, zodpovědnost a svoboda v přístupu k učení a životu.

Při volbě střední školy se všichni tři rozhodli pro studium na Česko-anglickém gymnáziu v Českých Budějovicích, kde jsou spokojeni. Starší dcera si studium proložila ročním studijním pobytem na francouzském lyceu v Lorientu. Letos bude skládat maturitní zkoušku. Syn měl roční zahraniční studium také v plánu, ale to se nakonec, především kvůli politické situaci v Německu, neuskutečnilo. Tak by to rád zrealizoval v příštím školním roce.

3. Dáváš si novoroční předsevzetí a pokud ano, jak se Ti je daří plnit? Novoroční předsevzetí si nedávám. Pokud chci něco změnit nebo učinit nová rozhodnutí, činím tak spontánně dle aktuálních okolností, nečekám na Nový rok ☺.

Za odpovědi děkuje Martin Bouška

Inzerce

Zvonek hledá do týmu rodiče, kterého zajímá waldorfská tematika a rád by občas připravil článek například o blížících se svátcích, o výchově, o vzdělávání, o pojetí Života z waldorfského

nebo jiného alternativního pohledu. Nepochybujte o sobě, i já mám za sebou kariéru adeptky na čtyřku z češtiny a ozvěte se :-) Zdenka Doubavka zdenka.doubavka@centrum.cz

